

Palmesøndag 2020

Salmer til dagen, f.eks. 176, 380, 57, 177, 694, 318 (især v.3)

*Du sender os, i sorg og nød, den salve, som os kvæger, din Ånd har trøst
mod synd og død, vort banesår du læger; du salver ej til dødens dal, men
kongelig til Himlens sal med glædens oliestrømme [DDS 662,5]*

Det handler om passion. På moderne engelsk (amerikansk) lyder ordet 'passion' lækkert, og vi tænker **lidenskab**, nydelse, måske ligefrem sex. Men i den gamle tysk-engelske tradition betyder 'passion' først og fremmest **lidelse**. Og dermed betegner 'passion' i særlig grad ugen, som kirkeåret nu bevæger sig ind i: *Den stille uge*, altså fra og med palmesøndag til og med påskelørdag, markerer en fejring, der ikke sker i nydelsens betydning af ordet 'passion', men i lidelsens. Det er tid for fejringen af Jesu kongesalvelse, korsfæstelse og død. Og når f.eks. Langfredag på engelsk kaldes *Good Friday*, anes en kontemplativ, nærmest lidenskabsløs, mulighed for os mennesker til at fordybe os, når som helst og hvor som helst. Og: Uanset hvor dybt *vi* når ned (hvis der da er nogen 'risiko' for dét, her i vore dage hvor så meget

Palmesøndag 2020

konstant alarmerer os til at blive på overfladen), *uanset hvor dybt*, kan vi stole på, at Gud har været der før os:

”Lægger jeg mig i dødsriget, er du dér” (Sl.139,8).

Filipperbrevshymnen, palmesøndags episteltekst, er en af Ny Testaments mest direkte beskrivelser af Guds store nedstigning. Det tydeligste tegn på Guds nedstigning i det jordiske er naturligvis **korsfæstelsen**, den dag hvor alt blev sort, og Jesus blev uskyldig dømt, tortureret og døde.

Langfredags liturgiske farve er sort. Men det er ikke sort og lidelsesfuldt alt sammen. Det minder palmesøndags tekst (jeg vælger Markus’ korte og fyndige version af salvelsen) også om. For ud over Jesu ord om, at kvinden har salvet hans legeme *til begravelsen*, rummer fortællingen fra Simon den Spedalskes hus en overdådighed og ødselhed. Kvindens lidenskab bliver et billede på den lidenskab, hvormed Gud går i døden.

Den stille uge er en gave til os, en gave som kun langsomt kan pakkes op, fordi den rummer dybder, hvor vi som udgangspunkt ikke havde regnet med at finde Gud. Den

Palmesøndag 2020

stille uge er kulminationen på en lang fastetid, de 40 dage til ihukommelse af Jesus' egen ørkenvandring (jf. Matthæus 4, teksten til 1.søndag i fasten).

Vi møder på palmesøndag en kvinde, der udfører en overdådig handling med et overflødigshorn af kostbar nardusolie, i øvrigt til disciplenes store forargelse. Kvinden er lidenskabelig, eng. 'passionate', omkring det hun gør, og hele den sanselige dimension med olien, der flyder ud over hans hoved, **nydelsen**, skal med. Jesus selv, derimod, takker for kongesalvelsen **til lidelse**.

Bibelteksten her viser hvor tæt knyttet passion som hhv. lidenskab og lidelse er, og at der kan være glæde i begge betydninger. Foråret udenfor får safterne til at stige, men nogle mærker måske også en træthed til døden. Kvindens eksempel viser en overdådighed og ødselhed, selv i en trængt situation: Havde hun overhovedet råd til at spilde så megen kostbar olie på én gang? Har vi råd til at spilde kærlighed ud over hinanden? Har vi råd til at lade være?

Palmesøndag 2020

Kvinden viser ved *sin* passion **Guds** passion. Derfor skal – som Jesus siger: ”det, hun har gjort, fortælles til minde om hende” ja, det skal fortælles ”hvor som helst i hele verden evangeliet prædikes”

Det skal fortælles netop dér hvor det glædelige budskab forkyndes, hvorfor? Selvfølgelig fordi at denne, i øvrigt anonyme, kvindes handling fortæller om Gud.

Hun brændte for noget. Der var noget i hendes liv – nemlig salvelsen af Jesus – der var alt om at gøre for hende. Gud brænder for noget: at være menneskers frelser.

”Hun har gjort en god gerning mod mig”, siger Jesus; og ja, hun har måske set et glimt af den dybe sammenhæng af kærlighed og lidelse, som vi i kirken så gerne vil forstå; hun har så at sige forstået dogmatikken. Men mindst lige så vigtigt viste hun – gennem en sanselig, nydelsesfuld, overdådig, udogmatisk handling – hvad Gud vil at vi skal: Lindre hinandens smerte.

Palmesøndag 2020

Vi skal ikke gøre det af sur pligt, men generøst, glad, gerne, ødselt, overdådigt. Mon ikke Jesus – også her – havde brug for andre mennesker til trøst og lindring?

Pássion (den engelske udtale) eller passión (den danske)?

Kærlighed er begge dele; *både* den overdådige lidenskab og udholdenhed til døden. I dagens tekst forenes de to sider: Kvinden udfører en helt uhørt lidenskabelig handling; men det er netop den handling, der baner vej for Guds store lidenskab. Blodsudgydelserne Langfredag kan nu tolkes som glædens oliestrømme. **Good** Friday.

Kristus betyder "den salvede" (på græsk). På hebraisk er det Messias. Salvelsen ligger ikke kun i "Faderens velbehag" udtalt over Jesu dåb, og dengang nogle af dem så ham forklaret på bjerget. Dét bliver for os almindelige mennesker lidt vel *abstrakt* og måske en uvedkommende kærlighed; men det er *konkret* kærlighed: Lidenskabelige kvindehænder, varme og livfulde, der salvede Kristus.

Palmesøndag 2020

Eller ved hans dåb i Jordanfloden: Barkede, senede mandehænder på asketen i ørkenen (jf. Matthæus 3).

Jesus lod sig salve til Kristus, til **konge over liv og død**, ikke bare sin egen død, men også vores liv og død. Jesus Kristus er en lindrende salve, vi kan smøre på de punkter i vores liv, hvor det gør ondt, og i hinandens liv. Vi blev selv salvet i dåben, salvet med vand og Helligånd, sådan at vi dels blev rene for Gud, dels lærte at brænde for alt det, Gud brænder for.

Kristendom handler om at lette livet for hinanden, fordi vi går den samme svære vej og alle har et kors at bære. Den handler om at glæde, smykke og trøste hinanden, kort sagt: gøre en god gerning for Gud.

At gøre en god gerning for Gud (som i tilfældet kvinden over for Jesus) vil også sige: Ikke stå i vejen for hans kærlighed, den kærlighed som kom til udtryk i døden på

Palmesøndag 2020

et kors. I Gud forenes de to sider: den lidelsesfulde kærlighed med den lidenskabelige kærlighed.

Guds lidenskab er samtidig hans passion, altså hans lidelse og død. Gud fuldfører ved sin lidelse og død sin største lidenskab, nemlig at frelse os mennesker fra døden og føre os frem til det evige liv.

Amen

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, som det var i begyndelsen, således også nu og altid, og i al evighed. AMEN.

Herre Kristus! Tak for at du lod dig salve til død og begravelse, sådan at vi i dåben bliver salvet til evigt liv. Du havde brug for mennesker til at følge dig helt til det sidste. Vís os at du også har brug for os: at der altid er brug for, at vi går ethvert medmenneske i møde med din fred, frie i din nåde og bundet i kærlighed til dig og hinanden.

Vi beder for alle, der lider, alle der er syge eller døende, og vi beder for dem, der har mistet. Vær du hos os, Gud, når vi står magtesløse over for døden. Forlad os vor skyld. Giv os din fred.

Så beder vi for verden, som den ser ud lige nu. Vi beder for alle, som må flygte fra krig. Vi beder for dem, som færdes på havene eller er på arbejde dér, for alle danskere i udlandet og for alle udlændinge her. Gud, vi beder dig for vores land og folk: Bevar alt, hvad der er godt, det, som

Palmesøndag 2020

giver fællesskab og samfundssind. Giv visdom og dømmekraft til det danske folketing, regeringen og domstolene. Bevar hendes majestæt Dr. Margrethe 2. og hele dronningens familie, ja, velsign og bevar os alle, Gud, tænd dit lys i vores mørke, og når vi gruer for at skulle dø, så vis os vejen med vor Herre Jesus Kristus frem til opstandelsen og det evige liv.

Amen

Lad os med apostlen tilønske hinanden...

Vor Herre Jesu Kristi nåde
og Guds kærlighed
og Helligåndens fællesskab
være med os alle!

Amen